

sættelser. Det kan man i og for sig også godt sige.

Men det er ikke det, der har været galt. Finanstilsynet har jo allerede et instrument til at kræve hensættelser, nogle principper, hvorefter man kræver hensættelser. Problemet har været, at Finanstilsynet har accepteret, at hensættelserne var nul, og ministeren har selv skrevet til Erhvervsudvalget, at ministeren også finder det kritisabelt. Så hjælper det jo ikke, at man giver Finanstilsynet ret til at kræve nogle større hensættelser, hvis tilsynet har den holdning, at det slet ikke vil kræve nogen. Det afhjælper ikke problemet.

Jeg havde faktisk tænkt mig at lade være med at tage den store, principielle diskussion om ændringerne af § 50 b, for så kunne jeg have talt resten af dagen; men nu var det ministeren, som tog det op. Ministeren sagde, at man ikke skal udsætte kunder for, at oplysninger om deres bankforhold skulle flagre frit. Det er jeg i og for sig enig i, men det var faktisk ikke det, hr. Frank Aaen spurgte om. Hr. Frank Aaen spurgte: Hvorfor i alverden skal muligheden for dokumentindsigt kun gælde for de sager, som er startet efter lovforslagets ikrafttræden? Hvis vi kommer ud for en ny Himmerlandsbanksag, ville det jo være dejligt, hvis vi også kunne finde ud af, hvad der var foregået før det tidspunkt.

Og så vil jeg gerne give ministeren det råd og den anbefaling, at hvis ministeren havde foreslået denne bestemmelse i samme form, som den oprindeligt blev fremsat, da bank- og sparekasseloven blev ændret, havde man sluttet midt i paragraffen. Det havde været mere hensigtsmæssigt, og det ville være i overensstemmelse med det EF-direktiv, som gør, at vi skal have den bestemmelse. Men lad os tage diskussionen op i udvalget.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Blot til fru Pia Larsens bemærkning om, at jeg skulle have varskoet krak: Det håber jeg sandelig ikke jeg har, og jeg håber sandelig heller ikke, at det sker. Jeg tror, enhver erhvervs- eller industriminister har et ønske med i aftenbønnen hver aften om, at det også vil gå godt i morgen.

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at den almindelige økonomiske tendens i Danmark selvfølgelig gør, at det går bedre generelt. Det kan vi alle sammen læse hver dag på erhvervsiderne, når regnskaberne bliver aflagt, osv. Jeg har bestemt ikke hermed antydnet, at der var noget på vej, og jeg håber det heller ikke.

Den anden side af sagen er selvfølgelig, at der stadig tales om, at der er for mange pengeinstitutter, og at man derfor i fremtiden vil kunne se sammensmeltninger, overtagelse og salg, osv. Den slags tror jeg ikke vi har set det sidste af, og det tror jeg heller ikke fru Pia Larsen mener. Men jeg siger ikke, at hvis der går en bank ned om 14 dage, er det Venstres skyld, fordi man ikke har vedtaget lovforslaget. Jeg siger bare, at jeg synes, der er mange af den lange række punkter i lovforslaget, som i sig selv er fornuftige og giver bestyrelsesmedlemmerne nogle bedre arbejdsredskaber. Lad os drøfte det pragmatisk i udvalget og se, hvad vi kan blive enige om. Meget andet er der jo ikke at sige til den sag.

Men jeg vil lige understrege, at jeg heller ikke har givet en garanti for, at der ikke sker noget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål. (Støtte af ungdomsformål).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 25/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Baggrunden for dette lovforslag er velkendt. Man forsøgte jo også at indføre ændringen, da vi

ændrede reglerne i tips- og lottoloven med hensyn til at lægge loft over, hvor meget der kunne udbetales. Det er også kendt, at Dansk Ungdoms Fællesråd – i daglig tale DUF – har været udsat for nogen kritik og vel også har haft nogle problemer, og at rådet mere eller mindre har været sat under tilsyn af bl.a. en advokat og en revisor. Men det er vurderingen, at DUF's administration nu fungerer tilfredsstillende, og derfor fremsættes dette lovforslag.

Vi synes fra Socialdemokratiets side, det er rigtigt, at det kommer, så vi får et uafhængigt Tipsungdomsnævn, der får beføjelse til at udstede retningslinjer for midlernes fordeling, påse at retningslinjerne overholdes, godkende DUF's budget og regnskab og endelig behandle klager over DUF's afgørelser.

Vi konstaterer også med tilfredshed, at det selvfølgelig er undergivet lov om offentlighed i forvaltningen og selve forvaltningsloven, og vi mener også, det er rigtigt, at selve administrationen fortsat befinder sig i Dansk Ungdoms Fællesråd. Så vi kan anbefale lovforslaget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Det er jo velkendt, at Venstre har været stærkt kritisk og fortsat er stærkt kritisk over for DUF's administration af tipsmidlerne.

Vi er tilfredse med oprettelsen af Tipsungdomsnævnet. Det er et skridt i den rigtige retning; om det er nok, vil tiden vise.

Fra Venstres side ser vi ingen grund til, at der oprettes en selvstændig administration for Tipsungdomsnævnet. Det må være sådan, at den administration, der skal foretages, kan foretages i Undervisningsministeriet. Vi kan lige så godt forberede os på den situation, at DUF ikke lever op til vore berettigede krav om en ordentlig administration, og så er der jo ingen grund til, at vi har opbygget et stort apparat for Tipsungdomsnævnet; så kan vi lige så godt tage administrationen af tipsmidlerne fra DUF, når det tidspunkt kommer.

Vi har noteret os med glæde, at forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen gælder for DUF, og vi tager det endvidere som en selvfølge, at Ombudsmanden også har kompetence til at undersøge DUF's administration af tipsmidlerne, hvis der skulle komme klage over den.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi fra Venstres side selvfølgelig kan støtte lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Danmark er kendt vidt og bredt for sit frivillige ungdomsarbejde. Spejdere, idrætsorganisationer og politiske ungdomsorganisationer udfører et vigtigt stykke arbejde. Specielt det sidste synes jeg at vi herinde på Christiansborg hele tiden skal være opmærksomme på ikke bliver glemt.

Af det overskud, der kommer efter udrivelse af statsafgiften, anvendes 63 pct. til idrætsformål. Det blev sidste år til 15 mio. kr. Hele det idébestemte børne- og ungdomsarbejde får kun 14,2 pct., og heraf får de politiske ungdomsorganisationer kun en mindre del. Jeg mener, at vi skal overveje i forbindelse med en kommende revision af loven at sikre de politiske ungdomsorganisationer et større fast tilskud, så de ikke bliver glemt.

Men tilbage til det aktuelle lovforslag. Det Konservative Folkeparti er enig i, at der skal nedsættes et uafhængigt Tipsungdomsnævn. Tidligere problemer i ledelsesstruktur og revision i enkelte organisationer nødvendiggør efter vores mening en sådan stramning.

Nævnet kommer fornuftigt nok kun til at bestå af 3 medlemmer; det sikrer effektiviteten. Vi er ikke helt sikre på, at konstruktionen skal holde i mange år, men vi vil selvfølgelig vurdere det i løbet af de kommende år.

Vi vil gå konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, bl.a. fordi vi mener, at idébestemt børne- og ungdomsarbejde skal sikres de bedst mulige vilkår.

Anne Baastrup (SF):

Da hr. Aage Frandsen ikke kan deltage i dag, vil jeg læse hans tale op:

En del af forhistorien omkring DUF og ungdomsorganisationernes tvivlsomme omgang med offentlige midler er kendt, som Socialdemokratiets ordfører nævnte. Da DUF's rolle i sagen var noget problematisk, og fordi beslutningsprocesserne i DUF har været meget lukkede, besluttede Socialistisk Folkepartis Ungdom, Venstres Ungdom, Konservativ Ungdom og Fremskridtspartiets Ungdom at samarbejde med henblik på at fratage DUF administrationen af tipsmidlerne.

Denne fælles aktion blev forpurret, da regeringen pludselig under andenbehandlingen af lovforslag nr. L 76 den 13. december 1994 stillede et ændringsforslag, hvori der blev foreslået et tipsankenævn. Ændringsforslaget blev dog taget af bordet efter anmodning fra SF på grund

af identitetsproblemer. Forslaget var reelt søgt sneget ind ad bagdøren.

Det foreliggende lovforslag er bedre end det ændringsforslag, som blev taget af bordet. Med dette lovforslag kommer DUF reelt under administration ved, at der bliver nedsat et Tipsungdomsnævn, som består af tre mennesker udpeget af undervisningsministeren.

Tipsungdomsnævnet udarbejder retningslinjerne for DUF's administration, og DUF skal aflevere regnskab. Dertil kommer noget helt afgørende: at DUF ud over at høre ind under Rigsrevisionens område også bliver underlagt bestemmelserne om offentlighed i forvaltningen. Det har været en helt central kritik mod DUF og DUF's administration.

SF kan støtte lovforslaget, selv om SF hellere havde set, at DUF helt var blevet frataget administrationen. Der er ikke tvivl om, at DUF's måde at administrere midlerne på har været en medvirkende årsag til rodet i forbindelse med fordelingen og administrationen af tipsmidlerne.

Med oprettelsen af Tipsungdomsnævnet er DUF som nævnt reelt kommet under administration, og man kunne derfor med rette spørge, om man ikke burde tage skridtet fuldt ud og lade administrationen overgå til Undervisningsministeriet.

Som noget helt centralt ved lovforslaget bliver DUF nu også underkastet offentlighed i forvaltningen. Den lukkethed, der har præget DUF, har bidraget til megen utilfredshed hos en række ungdomsorganisationer i forhold til DUF.

Vi støtter som sagt forslaget, men vi vil under udvalgsarbejdet have nærmere klarlagt, om det ikke også ud fra en økonomisk betragtning ville være hensigtsmæssigt at placere administrationen direkte i Undervisningsministeriet og dermed droppe DUF som mellemed.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Folketinget har jo fulgt problemerne i Dansk Ungdoms Fællesråd nøje. Der har været forskellige problemer, det ved alle og enhver, der har fulgt debatten og fulgt de problemer, der er opstået. Der har været forskellige måder at prøve at håndtere det på. Man har haft nogle særligt sagkyndige tilknyttet for at kigge DUF i kortene, og det nye er, at man nu vil nedsætte et Tipsungdomsnævn, som skal følge DUF's arbejde.

For os at se fungerer det stadig væk ikke fuldt ud, som det skal, og derfor er det helt legitimt at

blive ved med at tale om, hvordan man får administreret dette tipsområde på en bedre måde. Jeg skal med det samme sige – i forlængelse af det, SF's ordfører sagde – at det er Fremskridtspartiets principielle opfattelse, at hele administrationen af tipsmidlerne bør overflyttes til ministeriet og ikke bør ligge hos Dansk Ungdoms Fællesråd.

Når vi ser på dette lovforslag, ser det ved første øjekast temmelig overflødigt ud. Det har som udgangspunkt for Fremskridtspartiet at se, at man ønsker at flytte det politiske ansvar fra ministeriet, fra ministeren, over til tre personer, hvorefter vi, når vi så stiller spørgsmål her i Folketinget på området, kan blive henvist til, at der sidder tre mennesker og arbejder med de her spørgsmål, og deres afgørelse er endelig. Vi er bange for, at der ligger en ansvarsforflygtigelse i det her, og det ser vi meget kritisk på.

Derfor mener vi også, det er mere aktuelt end nogen sinde at tale om det, jeg nævnte før som vores principielle opfattelse, nemlig om, hvorvidt det overhovedet grundlæggende administreres rigtigt, som det gøres nu hos Dansk Ungdoms Fællesråd, hvor princippet jo er, at tilskudsmodtagere selv sidder og administrerer egne tilskud. Det er jo i princippet det, der finder sted i Dansk Ungdoms Fællesråd, og derfor mener vi, det ville være bedre, hvis administrationen lå i ministeriet.

Imidlertid ved vi godt, at der går nogen tid, før vi kan nå dertil. Vi må indse, at det her lovforslag er det, vi skal tage stilling til nu, og derfor må vi vurdere, om vi finder forslaget bedre end den nuværende tilstand; og det gør vi. Vi mener, at der ligger nogle ting i forslaget, som forbedrer situationen i forhold til i dag, specielt når det drejer sig om reglerne om forvaltningsloven og loven om offentlighed i forvaltningen, som DUF nu bliver underlagt. Det finder vi er godt. Samtidig finder vi også, at det er godt, at vi får en ordening, så Dansk Ungdoms Fællesråd stedse kigges i kortene, selv om vi altså mener, at det ikke burde være disse tre personer, som gjorde det, men at det burde være Undervisningsministeriet, således at ministeriet havde hele administrationen.

Så konklusionen af gennemgangen af lovforslaget bliver for vores vedkommende, at vi vil støtte det, men vi vil stille et ændringsforslag undervejs, som går ud på en ændring af § 7, stk. 9, hvor der står: »Tipsungdomsnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.« Det ønsker vi ændret, således at

det stadig væk er ministeren, der har det endelige, overordnede ansvar, hvorfor Tipsungdomsnævnets afgørelse skal kunne indbringes for ministeren.

Det vil give os i Folketinget en bedre mulighed for at følge de ting, der sker, så vi, hvis der på et eller andet tidspunkt opstår forhold, som vi ikke finder betryggende, har bedre mulighed for at gribe ind, end vi vil have, hvis Tipsungdomsnævnets afgørelser er endelige. Derfor indstiller vi lovforslaget til vedtagelse med dét ændringsforslag.

Vibeke Peschardt (RV):

Det Radikale Venstre vil især fremhæve fire punkter i lovforslaget om nedsættelse af et uafhængigt Tipsungdomsnævn til fordeling af midler, der støtter ungdomsformål.

Nedsættelsen af Tipsungdomsnævnet vil sikre, at de offentlige midler bliver brugt efter hensigten. At medlemmerne udpeges for en tidsbegrænset periode, nemlig 4 år, vil sikre, at Tipsungdomsnævnet ikke efterhånden vil blive en integreret del af det område, det selv skal føre tilsyn med. Reglerne for sammensætningen af nævnet vil sikre, at de medlemmer, der udpeges, har indsigt i området og derved større mulighed for at vurdere, om uddelingen af midler sker hensigtsmæssigt.

Der er taget hensyn til, at lovforslaget skal give større åbenhed i administrationen af midlerne; det er en radikal mærkesag, at ting er åbne.

Det Radikale Venstre kan anbefale lovforslaget til videre behandling i udvalget.

Frank Aaen (EL):

Baggrunden for forslaget er selvfølgelig de problemer, der var omkring de politiske ungdomsorganisationer i forbindelse med modtagelse af støtte fra tipsmidlerne. Vi er selvfølgelig enige i, at sådanne problemer skal løses, og at vi skal sikre, at de ikke gentager sig.

Men spørgsmålet – og det er jo også det, der er gået igen i de andre indlæg – er, om man skal løse problemet ved at flytte afgørelsen opad og væk fra brugerne. Skal man løse det ved at putte et nyt administrativt led ind mellem brugerne og ministeriet, eller skal man sikre, at det går ordentligt til på det niveau, som ligger tættest på brugerne?

I Enhedslisten har vi den opfattelse, at fordelingen af tips- og loftomidlerne til ungdomsorganisationerne – også i almindelighed – skal

foregå i så tæt samarbejde med de berørte modtagere som muligt. Vi går meget ind for, at man undgår så mange administrative og fordyrende led som muligt, og derfor er der sådan set et par problemer i det forslag, vi behandler her.

Vi er selvfølgelig enige – og vi synes, det er vigtigt – når der i lovforslagets bemærkninger tales om mødekontrol, åbenhed og offentlighed i forvaltningen. Det er sådan set ord, vi gerne vil have gentaget i forhold til anden lovgivning. Desværre går det jo i øjeblikket den modsatte vej; jeg tænker på den mindre åbenhed, der er følgen af, at vi privatiserer DSB, postvæsenet osv., for det giver jo netop mindre åbenhed for offentligheden.

Derfor vil jeg spørge, om vi kunne overveje andre måder, hvorpå man kunne stramme op omkring orden, kontrol, åbenhed og tilsyn uden at indføre et nyt administrativt besværligt led. Det synes jeg nok var værd at diskutere.

Vi har det i hvert fald sådan, at vi er imod lovforslaget, hvis det betyder, at der bruges betydelige midler til administration, og vi er også imod det, hvis det betyder, at brugerne, in casu DUF's medlemsorganisationer, køres ud på et sidespor. I den forbindelse kunne vi godt have tænkt os, at man, inden lovforslaget var blevet fremsat, dog trods alt havde hørt DUF, så de kunne have givet deres besyv med i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget.

Vi har altså betænkeligheder, men vi vil gerne være med til at lave om på tingene, og vi vil da også gerne være med til, at det sker hurtigt, så den usikkerhed, der er om tildeling af tipsmidler, kan fjernes så hurtigt som muligt.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for modtagelsen af lovforslaget, der jo er en udløber af finanslovforhandlingerne for 1995.

Jeg synes, der er tale om et godt og nødvendigt forslag, som medfører langt større sikkerhed, åbenhed og kontrol, end tilfældet har været tidligere i forbindelse med DUF's midler. Jeg kan godt forstå, at nogle ordførere er lidt utålmodige og ikke er helt tilfredse, men det er noget, man må leve med.

Dette er et lovforslag, der har fået stor tilslutning, så jeg glæder mig til et hurtigt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skat-
teudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette
forslag, betragter jeg det som vedtaget.
(Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om arbejds- miljø.

Af Jette Gottlieb (EL) og Bruno Jerup (EL).
(Fremsat 10/1 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Afgrænsningen af arbejdsmiljøloven er knyttet
til arbejdssituationen. Det betyder enkelt sagt, at
det, loven skal sikre, er, at arbejdet udføres sik-
kerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.
Der skal altså være tale om arbejde eller
arbejds lignende forhold.

Arbejdsmiljølovens hovedområde omfatter
arbejde, der udføres for en arbejdsgiver, men
nogle af lovens bestemmelser om f.eks. tekniske
hjælpemidler samt stoffer og materialer finder
også anvendelse på arbejde, der ikke udføres for
en arbejdsgiver. Men der skal altså være tale om
arbejde.

Dele af den personkreds, lovforslaget
omhandler, er allerede i dag omfattet af arbejds-
miljøloven, men kun når de udfører arbejde;
f.eks. anses arbejde med produktion, som bl.a.
udføres af elever på produktionsskoler og
beskæftigede på beskyttede værksteder, for
arbejde for en arbejdsgiver og er dermed omfat-
tet af arbejdsmiljølovens hovedområde.

Inden for undervisningsområdet gælder, at
elever og studerende ved udførelse af praktiske
øvelser af arbejdsmæssig karakter er omfattet af
arbejdsmiljølovens udvidede område. Dette

omfatter bl.a. skoleelever og studerende under
udførelse af fysikforsøg, biologi- og kemiøvel-
ser samt elever på tekniske skoler og AMU-cen-
tre under udførelse af praktiske øvelser af
arbejds mæssig karakter. Dette betyder f.eks., at
maskiner og tekniske hjælpemidler på værkste-
der skal leve op til arbejdsmiljølovens krav,
samt at reglerne om farlige stoffer og materialer
skal følges.

Det er min holdning, at alle skal sikres et sik-
kert og sundt arbejdsmiljø. Det bestræber vi os
også på, og det har vi et lovgivningsmæssigt
grundlag for. Dermed være ikke sagt, at alle
arbejdsmiljøproblemerne i Danmark er løst; der
kræves et behærdigt arbejde de næste år for at
sikre det.

Personer, der ikke hører under arbejdsmiljø-
loven, fordi de ikke er i en arbejdssituation, skal
naturligvis også have gode forhold. Målet er vi
vist alle enige om, men selv om arbejdsmiljølo-
ven er god, er den altså ikke noget columbusæg,
hvorunder alle danskernes sundhed og trivsel
hører.

Arbejdstilsynet og alle de andre aktører på
arbejdsmiljøområdet er jo primært eksperter i
virksomhedernes arbejdsmiljø. Når det f.eks.
handler om børns almindelige sundhed og triv-
sel, så er det andre instanser, der har både
ansvaret og ekspertisen. Her tænker jeg i første
omgang på amter og kommuner, men også på
andre ministerier, f.eks. Socialministeriet og
Sundhedsministeriet.

Hvis Arbejdstilsynet skulle tage sig af sund-
hed og trivsel for børnehøvebørn, sygehuspati-
enter og plejehjemsbeboere – for bare at nævne
nogle af eksemplerne – ville det medføre meget
store investeringer med opbygning af viden og
ekspertise – viden og ekspertise, som andre
allerede i dag besidder. Jeg tror ikke, nogen ville
synes, det var en god idé, at man skulle opbygge
ny ekspertise.

Jeg vil godt pege på en del af lovforslagets
intention, som vi vil kigge på, og som vi allerede
arbejder med, sådan som jeg og min kollega
undervisningsministeren i et samråd har tilken-
degivet. Det drejer sig om, på hvilken måde vi
kan forbedre elevernes og uddannelsessøgendes
vilkår – eller arbejdsmiljø, for i nogen grad kan
man jo definere en undervisningssituation som
arbejde. Det skal der nu nedsættes et tværmini-
sterielt udvalg til at kigge på. Ligeledes er der
en samarbejdsaftale på trapperne, som skal sik-
re, at der ikke er nogen huller i ansvaret for at
leve op til arbejdsmiljølovens intentioner.